

ЕТИЧЕН КОДЕКС

на служителите от служба „Военна полиция”

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Този кодекс определя правилата за поведение и професионалната етика на военнослужещите и цивилните служители в служба „Военна полиция”.

2. Служители по смисъла на този кодекс, са военнослужещите и цивилните служители работещи по служебно или трудово правоотношение в служба „Военна полиция”, наричани по-нататък „служителите” или „служителят”.

3. Служба „Военна полиция” е специализирана служба за обществен ред, която осъществява дейности по поддържането на реда и сигурността в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната в предвидени от Закона за военната полиция случаи.

4. Служба „Военна полиция” е част от въоръжените сили, структура на пряко подчинение на министъра на отбраната. Тя осъществява функциите си самостоятелно или съвместно с други служби за сигурност и служби за обществен ред.

5. Дейността на военната полиция се основава на следните принципи:

а) спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;

б) зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство;

в) публичност, обективност, безпристрастност и политически неутралитет;

г) централизъм и единоначалие в организацията и управлението;

д) упражняване на граждански контрол от предвидените в Конституцията и законите органи.

6. В своята дейност служба „Военна полиция“ спазва, защитава и уважава правата на човека, като съдейства за утвърждаване на принципите на правовата държава и не допуска дискриминация.

7. Правилата за поведение и професионална етика представляват морални норми, които утвърдени по предвидения в закона ред са задължителни и се прилагат от и спрямо всички служители от служба „Военна полиция“, независимо от служебното им положение.

Тези норми определят поведението на служителите при изпълнението на служебните, обществените и гражданските им задължения.

8. Настоящите правила за поведение имат за цел:

а) да повишат общественото доверие в професионализма и морала на служителите от Службата;

б) да определят етичните изисквания към поведението на служителите в служебната и извънслужебната дейност;

в) да издигнат престижа и укрепват доверието в дейността на служба „Военна полиция“;

г) да гарантират професионалния статус и авторитета на служителите на служба „Военна полиция“ в обществото.

9. Служителят от служба „Военна полиция“ трябва да избягва всяко действие или бездействие, което може да навреди на неговия личен и професионален авторитет, да накърни престижа или доверието в дейността на Службата.

10. Отговорността за нарушение на изискванията на настоящия Етичния кодекс е лична.

11. Дейността на служителите се осъществява при спазване принципите на законност, лоялност, честност, безпристрастност, политическа неутралност, отговорност и отчетност, конфиденциалност:

а) законност — изпълнение на служебните задължения в съответствие със законите на страната и при зачитане и спазване правата и основните свободи на гражданите, без поддаване на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния независимо от техния източник, повод или причина;

б) лоялност — поведение, насочено към утвърждаване и подобряване на авторитета и доброто име на служба „Военна полиция“, включващо и коректно и почтено отношение към колегите и уважение на мнението и личния им живот;

в) честност – добросъвестно, прямо и откровено поведение при изпълнение на служебните задължения, без допускане на зависимост или друга обвързаност с външни лица и организации, която би могла да повлияе на изпълнението им;

г) безпристрастност – точно, обективно и непредубедено изпълнение на служебните задължения;

д) политическа неутралност – не осъществява политическа дейност и не изразява политически възгледи в качеството си на служител на служба „Военна полиция“, както и не предприема други действия, с които се нарушава политическият неутралитет като длъжностно лице, при стриктно спазване на действащото законодателство относно членуването в политически партии, коалиции или в организации с политически цели;

е) отговорност и отчетност – качество на дейността, обуславящо отчетност на действията при и по повод изпълнение на служебните задължения пред висшестоящите и обществото и поемане на отговорност за извършеното;

ж) конфиденциалност – поведение, съобразено с международните принципи за защита на данните и националното законодателство, гарантиращо неприкосновеност на личността и личния живот на гражданите, както и неразпространение на друга чувствителна служебна информация, посредством опазване фактите и/или сведенията, станали известни на служителя при или по повод изпълнение на служебните задължения.

12. Служителите от служба „Военна полиция“ следват поведение, което не накърнява престижа на военната и държавна служба, не само при изпълнение на служебните си задължения, но и в своя обществен и личен живот.

13. При изпълнение на служебните си задължения служителите се отнася любезно, възпитано и с уважение към всеки, като зачитат правата и достойнството на личността.

Глава втора

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С ГРАЖДАНИТЕ

14. Служителят от служба „Военна полиция“ изпълнява задълженията си безпристрастно и непредубедено, като създава условия за равнопоставеност на гражданите.

15. Служителят зачита и спазва правата и основните свободи на всички граждани в съответствие с действащото българско законодателство и международните договори, по които Република България е страна.

16. Служителят зачита правото на свобода и сигурност на личността, като ограничава това право само в законоустановените случаи и по законосъобразен начин.

17. Служителят зачита правото на личен и семеен живот, неприкосновеността на жилището и тайната на кореспонденцията, като ограничава това право само в законоустановените случаи и по законосъобразен начин.

18. В действията си служителят се съобразява с основните човешки права, между които правото на свобода на мисълта, съвестта, религията, изразяването на мнение, правото на мирни събрания, свободно движение и правото на собственост.

19. Служителят не допуска дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

20. Служителят извършва административното обслужване и осъществява регламентираните контакти с гражданите законосъобразно, своевременно, точно, добросъвестно и безпристрастно, при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и Закона за защита на личните данни.

Глава трета

ПРОФЕСИОНАЛНО ПОВЕДЕНИЕ

21. Служителят подпомага служба „Военна полиция”, проявявайки висок професионализъм, безпристрастност и активност при изпълнение на задачите, взетите решения и осъществяването на неговите правомощия.

22. Служителят изпълнява задълженията си честно и безпристрастно, като не допуска личните политически пристрастия да му влияят.

23. Когато прави предложения, служителят предоставя цялата информация, отнасяща се до вземането на конкретно решение. Неточното представяне на информация или подаването на невярна и подвеждаща информация за собствената си дейност или за дейността на други служители, е в противоречие с етичните норми и се счита за грубо нарушение на този Етичен кодекс.

24. Служителят е длъжен да спазва служебната йерархия и стриктно да изпълнява актовете и заповедите на горестоящите органи и служители.

25. Служителят не е длъжен да изпълни неправомерна заповед, издадена по установения ред, когато тя съдържа очевидно за него правонарушение. Служителят може да поиска писмено потвърждаване на служебния акт, когато в отправената до него устна заповед се съдържа очевидно за него правонарушение. Не се изпълнява заповед, независимо че е отдадена по съответния ред, която води към извършването на очевидно престъпление.

26. Служителят поставя пред своя ръководител открито и честно проблемите, с които се сблъсква в процеса на работата, като прави предложения за тяхното решаване в кръга на своята компетентност.

27. Служителят противодейства на корупционни прояви и на други неправомерни действия в служба „Военна полиция“, като изразява честно и открито позицията си.

28. Служителят не допуска да бъде поставен във финансова зависимост или в друга обвързаност от външни лица или организации, както и да иска и/или да приема подаръци, услуги, пари, облаги или други ползи, които могат да повлияят на изпълнението на служебните му задължения, на неговите решения или да нарушат професионалния му подход по определени въпроси.

29. Служителят не може да приема подаръци или облаги, които могат да бъдат възприети като „награда“ за извършване на работа, която влиза в служебните му задължения.

30. Служителят не трябва да изразява лични мнения по начин, който може да бъде тълкуван като официална позиция на служба „Военна полиция“.

31. При изпълнение на служебните си задължения служителят опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и не допуска използването му за лични цели. Служителят е длъжен своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му или друго имущество на служба „Военна полиция“.

32. Документите и информацията в служба „Военна полиция“ могат да се използват от служителя само за изпълнение на служебните му задължения при спазване на правилата за защита на класифицираната информация. Служителят е длъжен да спазва принципа на конфиденциалност на информацията, като не може да използва неправомерно информацията, станала му известна при осъществяване на неговите функции;

33. Служителят трябва да спазва установеното работно време за ефективно изпълнение на възложените му задължения, както и да има готовност, при необходимост да го превишава, когато задачите изискват това.

Глава четвърта

КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

34. Служителят не може да участва при обсъждането, подготовката, вземането и изпълнението на решения, когато той или свързани с него лица са заинтересувани от съответното решение или когато има със заинтересуваните лица отношения, пораждащи основателни съмнения в неговата безпристрастност.

35. При възлагането на служебна задача, чието изпълнение може да доведе до конфликт между служебните му задължения и неговите интереси, служителят следва своевременно да уведоми своя ръководител.

36. Служител, на когото станат известни факти и обстоятелства за възникнал конфликт на интереси в структурата в която е назначен е длъжен да уведоми непосредствения си ръководител.

37. Когато служителят се съмнява дали дадена дейност е съвместима със служебните му задължения, той трябва да обсъди това със своя ръководител.

38. Служителят не може да заема друга длъжност, да извършва дейности или упражнява професия извън предвидените/разрешените в действащото законодателство и/или които са несъвместими с неговия статут, както и да получава доходи от такива.

39. Служителят не може да използва служебното си поведение, за да влияе в частен интерес. Той не може да използва служебното си положение за осъществяване на свои лични или на семейството си интереси.

40. Служителят декларира доходите и/или имуществото си, според предвиденото в действащото законодателство.

41. Служителят изучава и стриктно спазва действащата нормативна уредба, свързана с предотвратяването на конфликт на интереси.

Глава пета

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С КОЛЕГИТЕ

42. В отношенията с колегите си служителят проявява уважение и коректност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност.

43. Служителят уважава мнението на колегите си и се съобразява с правото им на личен живот.

44. Когато противоречията между колеги не могат да бъдат разрешени от самите тях, те търсят съдействието на непосредствения ръководител/началник.

45. Със своето лично поведение и чувство за отговорност служителят трябва да дава пример на другите служители, а служителите на ръководни длъжности - и по отношение на подчинените си.

46. Във взаимоотношенията си служителите са длъжни да спазват следните правила на лично поведение, произтичащи от професионалната етика:

а) да проявяват уважение към длъжността, званието и отговорностите на началниците и колегите си и да не отправят публична критика, обиди или арогантно отношение към тях, както в служебно така и в извънслужебно време;

б) да уважават, ценят и подпомагат стремежа на колегите си към самоусъвършенстване;

в) в своите действия да не се ръководят от и да не създават (разгласяват) слухове, доноси и интриги за службата и/или служители на службата, а да са искрени и прями в отношенията си, да са нетърпими към лъжата и да се стремят честно, с достойнство и чест да преодоляват собствените си и чуждите грешки;

г) да съдействат за разрешаването на проблеми или конфликтни ситуации между отделните служители и звена, като открито и от свое име поставят пред колегите и началниците си проблемните въпроси;

д) да зачитат правото на личен живот на колегите си и да проявяват толерантност към различните по раса, етнос, религия, пол и убеждения личности (общности);

е) да не допускат словесен, психически, физически или сексуален тормоз, заплашване, малтретиране или сексуално посегателство спрямо колегите си;

ж) да спазват утвърдените правила за действие при участие в мисии, операции, учения и задачи на територията на други държави и да се съобразяват със специфичните аспекти на историята, културата, обществено-политическото и религиозното устройство на съответната страна.

Глава шеста

ЛИЧНО ПОВЕДЕНИЕ

47. При изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот служителят следва поведение, което не уронва престижа на служба „Военна полиция“, Министерството на отбраната и въоръжените сили на Република България. Служителят трябва да е последователен и неотклонен при спазването на правните и етични норми в своето поведение.

48. Служителят се стреми да избягва в поведението си конфликтни ситуации или скандали, а при възникването им следва да цели да ги преустанови, като запази спокойствие и контролира поведението си.

49. Служителят не следва да поддържа лични връзки, които биха накърнили престижа на Службата и Министерството на отбраната пред обществото.

50. С личното си поведение, и чувство за отговорност в служебната и извънслужебната си дейност, служителят трябва да дава пример за висок морал и почтеност.

51. Служителят следва да придобива и управлява имуществото си законосъобразно и по начин, който да не създава съмнение за злоупотреба със служебното му положение.

52. Служителят не иска и не приема подаръци, услуги, пари, облаги или други ползи, които могат да повлияят или изглежда, че могат да повлияят на изпълнението на служебните му задължения, на неговите решения или да повлияят на безпристрастността му.

53. Служителят от служба „Военна полиция“ не трябва да бъде в нетрезво състояние или под въздействието на упойващи вещества-медикаменти при изпълнението на служебните му задължения, или когато това влияе или може да повлияе негативно на взаимоотношенията му с колегите или началниците (по-старшите), както и на поведението му на обществени места. Не се допуска, при никаква ситуация, употребата на упойващи (наркотични) вещества извън случаите, когато е по предписание на медицинските органи.

54. Служителят спазва благоприличието и деловия вид в облеклото, съответстващи на служебното му положение и на институцията, която представлява, като спазва правилата за носене на облеклото (униформата) в служебно време, определени от директора на служба „Военна полиция“. Не се допускат отклонения извън правилата за носене и/или установения вид на униформеното облекло при носенето му по всяко време – служебно или извънслужебно.

55. При служебното си развитие и израстване, както и във връзка със служебното си положение, служителят не трябва да използва лични контакти (връзки, ходатайства), както и да предприема действия, които уронват достойнството му и престижа на служба „Военна полиция“.

Глава седма

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

56. Служителят не може да отказва изпълнението на професионалните си задължения по религиозни мотиви и да извършва религиозна или атеистична пропаганда.

57. Правилата, регламентирани с този етичен кодекс са неразделна част от служебните, трудовите и по военната служба задължения по смисъла на Закона за държавния служител, Кодекса на труда и на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, като при неспазване им може да се прилага съответната дисциплинарна отговорност, съгласно действащото законодателство.

58. При първоначално постъпване на длъжност в СВП, непосредственият началник е длъжен да запознае служителя с разпоредбите на този Кодекс.

59. Етичния кодекс на служителите от Служба „Военна полиция“ се издава и утвърждава на основание чл. 21, ал. 4 от Закона за военната полиция.